

Så lett kasta du aldri
skuggar i tomme korridorar
ikkje ein gong papirkledninga
blei fanga av lyset.
Stadig tilbakevendande bilete
av deg i andre fargar-
mot slutten vart nedstigninga
eit fall: du spydde nettene ut
i technicolor, ei hinne mellom
deg og du.
Dei flytta deg frå dag til dag men
så enkelt kunne ikkje kvite frakkar
byrja deg.